

ПРОТОКОЛ

№ 225

гр. Пазарджик, 23.05.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК в публично заседание на двадесет и трети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Елисавета Радиана

Съдебни АНТОНИЯ И.А ГЕОРГИЕВА
заседатели: ГЕОРГИ Д. ГЕОРГИЕВ

при участието на секретаря Нели Ив. Въгларова
и прокурора В. М. М.

Сложи за разглеждане докладваното от Елисавета Радиана Наказателно дело
от общ характер № 20225200200167 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 14:20 часа се явиха:

Подсъдимият **В.С.С.** се явява лично. За него се явява адв. Е.П. –
редовно упълномощена.

Подсъдимият **А.А.С.** се явява лично и с адв. К.С. – редовно
упълномощен.

Подсъдимият **С.А.А.** се явява лично и с адв. Ч.Ч. – редовно
упълномощен.

Подсъдимият **С.С.М.** се явява лично и с адв. Е.П. – редовно
упълномощена.

Подсъдимият **Е.Т.С.** се явява лично и с адв. С.П. - редовно
упълномощена.

Адв. Ж.П. и адв. А.К. не се явяват.

Подсъдимият **С.Ф.Д.** се явява лично и с адв. Р.З. и адв. И.М. – редовно
упълномощени.

Подсъдимият **Й.А.М.** се явява лично. За него се явява адв. К.Е. –
редовно упълномощен.

Подсъдимият **А.М.А.** се явява лично и с адв. Е.П. – редовно
упълномощена.

Подсъдимият **Р.М.И.** се явява лично и с адв. Е.П. – редовно упълномощена.

Подсъдимият **А.Е.И.** се явява лично и с адв. К.Е. – редовно упълномощен.

Подсъдимият **Н.А.Щ.** се явява лично и с адв. А.Б. – редовно упълномощена.

Подсъдимият **О.А.Б.** се явява лично и с адв. С.Д. – редовно упълномощен.

Подсъдимият **Р. В. К.** се явява лично. За него се явява адв. К.Е. – редовно упълномощен.

Подсъдимата **А.Е.А.** се явява лично и с адв. А.П. – редовно упълномощен.

Явява се прокурор **М.**

ПРОКУРОР: Няма процесуална пречка, моля да се даде ход на делото.

Защитниците на подсъдимите и подсъдимите (всеки един по отделно): Да се даде ход на делото.

Съдът,

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО:

ДОКЛАДВА:

- Депозираната от адв. Е.П. с оглед искане за изменение на мярката за неотклонение на подс. А.М.А..
- Искане от адв. С. за изменение на мярката за напускане пред на страната.

ЗАЩИТНИЦИТЕ поотделно: Присъединяваме се към искането, депозирано от адв. С.. Искане спрямо подзащитните ни да бъде отменена мярката „Забрана за напускане пределите на страната“. Нямаме други искания преди да пристъпим към разпоредителното заседание.

ЗАЩИТНИЦИТЕ на подсъдимите и ПОДСЪДИМИТЕ всеки един по отделно: Не правим искане за отвод на съдебния състав, съдебния секретар и прокурора.

- На страните се обявява, че ще се пристъпи към открито разпоредително заседание, на което ще се обсъждат въпросите по чл.

248 ал.1 от НПК, а именно:

- 1. подсъдно ли е делото на съда;
- 2. има ли основание за прекратяване или спиране на наказателното производство;
- 3. допуснато ли е на досъдебното производство отстранимо съществено нарушение на процесуални правила, довело до ограничаване на процесуалните права на обвиняемия, на пострадалия или на неговите наследници;
- 4. налице ли са основания за разглеждане на делото по реда на особените правила;
- 5. разглеждането на делото при закрити врати, привличането на резервен съдия или съдебен заседател, назначаването на защитник, вещо лице, преводач или тълковник и извършването на съдебни следствени действия по делегация;
- 6. взетите мерки за процесуална принуда;
- 7. искания за събиране на нови доказателства;
- 8. насрочването на съдебното заседание и лицата, които следва да се призоват за него.
- **ПРОКУРОРЪТ:** Наясно съм с въпросите по чл. 248, ал. 1 от НПК и съм готов да пристъпим към обсъждането им.
- **ЗАЩИТНИЦИТЕ** на подсъдимите и **ПОДСЪДИМИТЕ** всеки един по отделно: Наясно сме с въпросите по чл. 248, ал. 1 от НПК и сме готови да пристъпим към обсъждането им.
- С оглед изявлението на страните, Съдът
- **О П Р Е Д Е Л И:**
- **ДАВА ХОД НА ОТКРИТОТО РАЗПОРЕДИТЕЛНО ЗАСЕДАНИЕ**
- **ПРИСТЪПВА** към обсъждане на въпросите по чл. 248, ал. 1 от НПК.

ПРОКУРОР: Делото е подсъдно на съда. Няма основания за прекратяване и спиране на наказателното производство. Няма допуснати съществени процесуални нарушения. Налице са основания за разглеждане на производството по особените правила. Мярката за процесуална принуда не следва да се изменя. Повечето от подсъдимите са с мярка "Подписка". Тази мярка ги задължава да не променят местоживеенето си. Не се налага изменение на мярката за неотклонение спрямо подс. А.М.А.. Нямам искания за нови доказателства.

АДВ. П.: Делото е подсъдно на съда. Няма основания за прекратяване и спиране на наказателното производство. Моето основание е свързано с т. 3, а

именно: за допуснати на ДП отстраними съществени нарушения на процесуалните правила, довели до нарушаване правата на обвиняемите. Аз няма да се впускам подробно в тези процесуални нарушения. Ще следвам хронологията по основанията на решението на ВКС – че в обстоятелствената част на обвинителния акт, в раздела „Престъпна дейност на подсъдимия“ няма конкретика по отношение на чл. 164, ал. 1 от НК – не се съдържа яснота кога, по какъв начин и точно как е проповядвана омраза на религиозна основа – по 164, ал. 1 от НК. В диспозитива на обвинителния акт за подс. А. не се сочи. Посочено е само, че словом е проповядвал омраза на религиозна основа. Не се сочи с какви точно думи е проповядвал омраза на религиозна основа. Също така бил проповядвал омраза с книгата „Вероотстъпване“ без да се сочи с кои точно текстове, както и муджахидински жест с показване на ръката. Не става ясно къде е правил този жест, кога, постоянно ли в периода, посочен в обвинителния акт. Това също не е посочено в ОА. Не става ясно от обвинителния акт този жест по какъв начин точно е криминализиран и криминализиран ли е изобщо, като това е жеста на единобожието в ислямската религия.

Същото се отнася и за подс. М..

Същото се отнася и за жеста по отношение на Р.И. в диспозитива на обвинителния акт се сочи, че е проповядвал омраза чрез муджахидински жест без да се сочи, дали този жест е инкриминиран. Къде и кога го е правил или постоянно е стоял с насочен нагоре показалец за посочения период.

Същото се отнася и за В.С.. Той е обвинен, че е проповядвал омраза на религиозна основа.

Ще си позволя да направя това и за останалите подсъдими.

Правя възражение за обвинението по чл. 407 от НК. Пак там се сочи, че подзащитният ми А. чрез слово – не е ясно с кои слова – е проповядвал за война също и със снимки във Фейсбук. Същото е и за останалите мои подзащитни. Има ясно изложени мотиви в решението на ВКС.

Първоначално на подсъдимите бяха повдигнати обвинения по Глава 1 от НК за престъпления против републиката, които останаха висящи, няма прекратителен акт на прокурора. След това се насочи към такива по чл. 164 от НК. Аз си обяснявам защо това се е случило. Защото в този период имаше промяна в подсъдността и именно, за да не изпусне от контрол делото, е преквалифицирано обвинението без да се прекратят тези висящи обвинения по Глава I.

Освен това, в ОА има смесване на описаната престъпна дейност именно с тези обвинения по Глава I, което също създава неяснота и нарушава правото на защита на всички подсъдими.

Не на последно място има указания за прекратяване на участието на прокурор по това дело, вкл. и изготвяне на ОА. Именно обвинителния акт, по който се налага да работи съда, е изготвен от прокурор Н.П..

По т. 4 на чл. 248 от НПК – не са налице основания за разглеждане на делото по реда на особените правила. Не са налице основания за разглеждане при закрити врати. Не са налице основания за назначаване на резервен защитник и съдебен заседател.

Моля във връзка с т. 3 делото да бъде върнато на досъдебното производство.

По отношение на взетата мярка за процесуална принуда на подс. А., основание за вземане на тази тежка мярка е първоинстанционната присъда по НОХД № 44/2016 г., само че тази присъда е отменена от ВКС, тази присъда е отпаднала и има промяна в обстоятелствата. Той малко повече от 3 години беше задържан под стража в ДП и в съдебното производство. След това мярката му беше изменена в парична гаранция и при постановяване на присъдата беше взета „задържане под стража“. Няма опасност да се укрие и да извърши престъпление. По никакъв начин по негова вина, въпреки че е бил с по-лека мярка не е станал причина за отлагане или възпрепятстване на делото. Може да се провери в кориците на делото. Както се присъединявам към искането на колегите по чл. 68 напускане пред на страната- 8 години от 2014 - което е прекалено прекалено дълъг период. Това че имат мярка подписка – те също са били задържани около 2 години. Прокурорът каза, че не могат да сменят адреса си.

АДВ. С.: По т. 3 считам, че са налице отстраними процесуални нарушения, поради което ще моля съда да върне делото на ДП. По мотивите на ВКС. На 19 стр. в мотивите пише, че прокурора не може .. Щом от такъв прокурор е написано, като приема че не само из пред пресата се счита за предубедена, още повече че този прокурор е бил по пред дело. Съвсем конкретно на лист 40 на ОА има смесване на обвинението и неправилно производството по 109, ал. 2 където се говори за един сръбски гражданин на който М. и са оказали съд да се крие в С.. Ако прокурорът реши да пише обвинение тази посока да има конкретика. Това се ползва за чл. 407. Съвсем конкретно по чл. 164 обвинението е само за едно престъпление. Никой не ми отговори. В решението на ОС и на АС- може ли по едно обвинение да те осъдят за две престъпления. Няма как да има присъда без обвинение.

По отношение на мярката – нарочно съм посочил и определението на ПОС при пред разглеждане на делото – мотивът беше, че след като делото предстои да бъде прекратено. Така е предвидено. С оглед обвинението да не би да се отклони за да избегне нак. отговорност. Малко по-надолу също се говори, че ако имало опасност обвиняемият да укрие, тогава не следва да бъде изменяна мярката. Такава опасност няма. За 7 години не е станал причина. Това даде основание на съда да измени мерките в най- леката подписка. Това гарантира явяването на подсъдимия за нуждите на обв. В този см моля да отмените мярката за напускане пределите на страната.

АДВ. Ч.: Безспорно делото е подсъдно на наст. състав. Няма осн. за

спиране или прекратяване. Безспорно налице са процесуални нарушения - с привличането и на съответното обвинение на моя подзащитен. Аз считам че обв почл. 407 и 164 от НК по отн на тях в ОА, който е внесен за разглеждане пред вас липсва фактология и пълнота.

На ДП имаше привл по 109, ал. 2 вр. Ал. 1 както и ВКС е разгледал и няма произнасяне на ДО което е съществено процесуално нарушение и води до неяснота на позицията която трябва да вземе. Това дава основания за прекратяване на СП и връщане във фазата на ДП и изчистване на цялата фактология на обвинението.

По отношение на мярката да не напуска пред на страната по чл. 68 – считам, че анализа, който имате пред Вас, ще стигнете до извода, че моят подз. е имал абсолютно добросъвестно поведение от привличането до момента – не е направил опит да се отклони, както на ДП и съдебното производство. Това основание беше директно след като беше изменена най-тежката мярка. И двете мерки Подписка и напускане на пределите на страната – забрана имат една и съща превантивна мярка. Ако има тази мярка, мярката ще бъде регулирана от подписката. Ако реши да напуска - ще трябва разрешение от прокурора. Тази мярка ще удовлетвори целите на МНО лицето да не се укрие и да приключи успешно процеса до окончателното приключване.

АДВ. Д.: Направо по въпросите по чл. 248, ал. 3 ще взема отношение като становището не се различава по никакъв начин от предходните защитници. По отношение на подсъдимите и в частност на О.Б. на ДП са допуснати множество проц. нарушения на неговите права, всяко едно и в съвкупност са довели до нар на неговите проц. Права - отстранени са. Казаното от колегите по отн на неяснотите, за времевите отрязъци, за които са обвинени подс-те важи в пълна степен и по отн. на Б..

За мен лично, и до момента въпреки че участвам от начало на делото 8 години, и досега не ми става ясно защо точно по този начин сочи че доверителят е извършил престъпление по чл. 164 чрез пръст, насочен нагоре. И не ми е ясно не само на мен и на автора на обв. акт – на стр. 16 съществува едно противоречие чие в тезата на прокурора. На стр. 16 обяснява това, което обясниха повече от експерти – поддържат, че вдигнатия към небето показалец символизира Единобожие - ако следваме логиката на обвинението. Акт този жест има изключително религиозен характер.

Още на стр. 16 - и го обявява за запазен знак на И.Д. и го официализира. Аз съзира едно противоречие – защо е преценил, че прави муджахидински жест, а не знака „теохид“ - каквато безспорно доверителят ми изповядва. Също така не разбирам защо прокурорът и част от експ-те наричат този знак муджахидински, който се прави от тях – бойци, защо не е проповядва на война, а проповядва омраза. Няма приповтарям казаното от колегите.

Присъединявам към тях като считам, че по голямата част от процесуал. Нарушения на ДП, вкл. и обстоятелството, че те същите бяха привлечени по

едни текстове, след това тези тестове бяха преквалифицирани. Дължи се изцяло на субект. отношение се дължи на автора на ОА. Субективно отношение, което ясно личи и от стр. на ОА. Самият факт с какви думи описва доверителят – бил известен в квартала – цитира - очевидно показва субективно отношение на автора към него и това отношение намира обект. израз в злополучното интервю, дадено през 2017 г от прокурора но това не е инцидентно хрумвания, а представлява една негова изградена позиция. Считам, че предубедеността на прокурора е факт и най-същественото процесуално нарушение. От него произтичат всички останали беди за доверителите ми – 8 години да са в това положение, в което са те сега. Ето защо, аз считам че следва Вие безспорно да се съобразите с решението на ВКС и да върнете делото на прокурора.

Поддържам искането по чл. 270, ал. 3 от НПК. То се дублира с МНО, която е подписка. Освен това по никакъв начин по отн. на О. също - няма данни да се укрие извън пределите на страната както извън нормата на 68. Затова ви моля като имате предвид че тези хора 8 години търпят тези мерки на проц. принуда, излишните да бъдат изчистени, да бъде вдигната несправедливо наложената забрана напускане на пред на страната.

АДВ. Б.: Няма да приповтарям доводите за допускани съществени процесуални нарушения, те са ясни от ВКС. Същите са подробно анализирани се отнасят до моя подзащитен.

Дължат се на предубедеността на прокурора.

Така е за неяснотата на двете обвинения, така както са формулирани в ОА по отн. на Н.Щ., които така обосновани и описани от факт страна, водят до невъзможност да бъде осъществена адекватно защитата му. Моля да приемете, че са допуснати тези проц. нарушения на ДП.

Поддържам искането да бъде отм мярката за процесуална принуда. Твърде дълго период тази мярка да тегне над всички подсъдими. Не са налице основанията от закона да продължи тази МНО. С процес. Си поведение той не е дал никакви поводи да се смята че ще осуети нормалното развитие на процеса.

Твърде неоснователно засяга правото му на свободно придвижване.

АДВ. П.: Аз считам, че делото е подсъдно на ПОС считам че не са налице за прекр. и спиране на НП.

Но считам, че са налице осн-ия за прекр на съд произв. Като - са допуснати същ. проц нар.ия, отстраними, и то в хода на ДП по отношение на моя подзащитен Е.С..

Считам, че така изградения ОА е изцяло с разрез с ТР 2/02 . Изцяло споделям техните съображения, подробно развити и в решението на ВКС.

Моля делото да бъде върнато на ДП за отстраняване на тези проц.

нарушения.

Що се касае до мярката за процес. принуда – забрана за напускане пред на страната – моля тя да бъде отменена. 8 година. Няма данни по делото подзащитния ми да се укрие, както се из от 68, никога не е ставало дума за . предвид тези съобр да бъде отменена

АДВ. М.: Чл. 248, ал. 1 т. 3 също считам че на ДП е допуснато същ. Проц. нарушения което е довело до ограничаване правата на моя подзащитен. Позовавам се на колегите изцяло. По отн. на искането за изм-ие на проц принуда – да бъде отменена мярката за напускане на страната. От поведението на моя подзащитен не може да се направи извод че той би избягал. Времето което е минало – да се вземе предвид.

АДВ. З.: Изяло се присъединявам към казаното от адв. М.

АДВ. П.: Делото е подсъдно на окр съд, няма осн. за прекратяване на същото. Допуснати са на ДП отстраними проц. нарушения . Ние сме изправени пред едно фантастично дело – 8 год по вина на прок. Има нещо гнило в Д. – казва Хамлет

Следва да бъдат отстранени на ДП . Това беше – прокуратурата беше под въздействие на политическата власт - имаше една дама от ВКП която следеше . Обвинението би трябвало да се засрами от това. Това са 8 години-. Да се отстранят всички същ противоречия и след това прок-рът да реши дали да внася изобщо ОА по тези доказателства които са събрани. Като засягаме мярката не би трябвало дори и подписка да има – 8 години са много време и прок-рът знае че само за това може да платят солидни суми в съда в Страсбург. Моля да отмените мярката за напускане пределите на страната и правото ѝ да напуска страната – тя е студентка в ПУ.

АДВ. Е.: Лаконично заявявам че споделям голяма част от доводите на колегите но предпочитам да спазя проц.

По 248 ал. 3 т. 1 делото е подсъдно на ПОС, няма осн. за прекр. и спиране на нак. произв.

По т. 3 считам че има допуснати отстраними съществени нар на проц правила които са довели до нар на проц. права на обвиняемите в този процес.

Някои от колегите сравниха мотивите на ВКС с брилянтни, но ние сме на ниво ПОС. Видяхме колко тези мотиви оказаха влияние на прокурора, който счита че няма никакъв повод за да им обръща внимание защото прокурора е същ част от съдебната част. Аз не мога да се съглася .- ще кажа всички вкупом съгрешиха. С разп. заседание, което първото заседание по това дело е било на 26/01/2016 г и то за обвинение за прест. които звучат архаично – от 2016 г. Всички сме учили право - правото е рег на общ отоншения. Става дума за архаичен обв акт. Къде е И.Д., на стр 8 от ОА – с развитието на процесите в Бл. изток от 2013 - ето ви ЦИТИРА – и по конкретно С.и.И..

Това са минали събития, къде е ИД – не съществува . Ако вие се съгласите - няма да има прокурор по същото дело което отстоява. Ние бяхме когато съдията каза – за известно време не насрочва процеса, ние се чудихме защо идва ментор на прокурора от ВКП– да им държи ръката. После се разбра ,че докато се отлага делото, че П. била привлечена под нак отг –ст с повдигнато обвинение, и никой на нас не ни. Защо никой не ни го каза? Може ли в един такъв процес , сегашния прокурор . Това е подвеждането на ВАС – как ще започнете да работите по този арх.ОА. На кой да помогнем. Напарвали някаква сватба с тези фланелки. От 2 месеца няма човек който да не отвори медиите и да не чуе за войната в У.. Едни пропагандират едно, отиват и забиват кирки. Други се разхождат с таксито със знака Зет. Обвинение са тези, че са гледали кадри с войната. Кой са .. Това не е ли пропаганда за война. Тук ги гонят за едно знаме , че държал 3 знамена . а за сегашната война?. Оцветяват се паметници. Трябва ли някой да вземе страна. Когато се водеше това дело, не ни казаха че П. била обвиняема, и чакаха да се прекр. делото. Дойде веднъж Ц..

Оттук нататък е безсмислено да се твърди че този ОА е обективен. Няма конкретизация, това за пропаганда на война е на верска основа. Имаше едно международно посещение- Като отиде тогавашния мин. Председател - игра с ятагани.., знамето на тази държава има същите изрази и думи за които ги обв. тук че бил написани на техните знамена. Ако тръгне това дело с този ОА който за мене няма юр. цели, процесът ще бъде съмнителен.

За тези хора които продължава толкова години да се освободят от целия този кошмар.

По т. 4 че не са налице осн -ия

По т. 6 вие сте решили дали да има или няма резервен съд заседател. Аз казвам че не искам да сте трима.

По сл. точка – мерките за проц принуда , аз се солидализирам с искането – тримата ми клиенти ме питат и аз не мога да им отговоря – дали мерките им за проц принуда са отменени или не. Аз считам че няма абс. никакво основание отдавна изиграл ролята си ОА, при тези промени в обстоятелствата – те са се променили, не могат да се ограничават децата им. Моето искане е да отмените тази МНО.

По отношение на другите точки- нямам искания, защото осн. ми искане е да се прекрати съдебното производство.

И да се върне на прокурора, Пр. П., тя е обвинявана, прекратявано е и ние да продължим процес с този, нейния ОА.

ПОДС. В.С.: Искам да ми бъде отменена мярката „Забрана за напускане пределите на страната“. Това ми е защитата. Поддържам казаното от адвоката ми. Съединявам се с адвоката.

ПОДС . А.С.: Да ми се отмени забраната.

ПОДС. С.А.: Искам да ми бъде отменена мярката „Забрана за напускане пределите на страната“. Това ми е защитата. Поддържам казаното от адвоката ми.

ПОДС. С.М.: Искам да ми бъде отменена мярката „Забрана за напускане пределите на страната“. Това ми е защитата. Поддържам казаното от адвоката ми. Искам да съм свободен човек.

ПОДС. С.: Искам да ми бъде отменена мярката „Забрана за напускане пределите на страната“. Това ми е защитата. Поддържам казаното от адвоката ми.

ПОДС. СТЕФАН Ф. Д.: Искам да ми бъде отменена мярката „Забрана за напускане пределите на страната“. Това ми е защитата. Поддържам казаното от адвоката ми.

ПОДС. М.: Искам да ми бъде отменена мярката „Забрана за напускане пределите на страната“. Това ми е защитата. Поддържам казаното от адвоката ми.

ПОДС. И.: Искам да ми бъде отменена мярката „Забрана за напускане пределите на страната“. Това ми е защитата. Поддържам казаното от адвоката ми.

ПОДС. АЛ. И.: Искам да ми бъде отменена мярката „Забрана за напускане пределите на страната“. Това ми е защитата. Поддържам казаното от адвоката ми.

ПОДС. Н.Щ.: Искам да ми бъде отменена мярката „Забрана за напускане пределите на страната“. Това ми е защитата. Поддържам казаното от адвоката ми.

ПОДС. Б.: Искам да ми бъде отменена мярката „Забрана за напускане пределите на страната“. Това ми е защитата. Поддържам казаното от адвоката ми.

ПОДС. К.: Искам да ми бъде отменена мярката „Забрана за напускане пределите на страната“. Това ми е защитата. Поддържам казаното от адвоката ми.

ПОДС. А.: Искам да ми бъде отменена мярката „Забрана за напускане пределите на страната“. Това ми е защитата. Поддържам казаното от адвоката ми.

ПОДС. А.М.А.: За задържането - искам да кажа, че има ТР на ВКС, което гласи че лица, осъдени и излежаващи присъда, не може да бъдат с мярка задържане под стража по други делото, защото по този начин не може да се възползват от възможностите, които му дава закона - извеждане в ТПО, дом. Отпуск, УПО, ОС и АС не се съобразиха с ВКС и нарушиха това, като ми издадоха присъда в присъдата. Надявам се съдът да поправи тази грешка и да ми отмени мярката. Забраната да излизам извън страната да се отмени.

ПОСЛЕДНА ДУМА на подсъдимите:

А.: Това искам.

С.: Това искам.

С.: Това което казах, това искам.

С.А.: Също.

С.М.: Също това искам.

С.: И аз искам това.

С.Ф.Д.: Поддържам това, което казах.

Й.М.: Това искам.

Р.И.: И аз искам това.

А.И.: Това, което казах.

Н.Щ.: И аз поддържам това, което исках.

Б.: Искам да ми се отмени забраната.

Р.К.: Това искам.

А.А.: Да ми се отмени забраната.

Съдът се оттегли на съвещание

Съдът след съвещание, обяви на страните следното:

Следвайки систематиката на въпросите, подлежащи на обсъждане в разпоредителното заседание, Съдът на първо място намира ,че делото е подсъдно на този съд и липсва към настоящия момент основание за спиране или прекратяване на производството по него.

Предвид задължителната касационна преценка и самостоятелната такава с оглед изискването на чл. 248, ал.1, т.3 от НПК, се констатира отстраними съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване на правата на подсъдимите лица. Те са налични: I-во предвид изменението на обвиненията в ДСП, при което са нарушени изискванията на чл.225 и чл. 243, ал. 9 НПК и ТР2/02 на ОСНК ВКС и II-ро - предвид съдържанието на ОА.

Обвинителният акт (ОА), въз основа на който е образувано делото, вече е бил предмет на първоистанционно разглеждане, въззивен и касационен контрол, последният от които е приключил с упреци досежно съдържанието

му като обвинителен документ, дефинирано с чл. 246 от НПК.

Процесуалните недостатъци на воденото против 14-те лица производство произтичат не само от съдържанието на обвинителния документ, но и от съдържанието и процесуалната съдба в ДСП на обвиненията против тези лица.

В ДСП неколkokратно са повдигани против подсъдимите обвинения за словно и цифрово дефинирани престъпления, като постановленията са систематизирани в т.ХVІІІ ДСП, в отделна папка за всеки обвиняем.

Налична за всеки от тях е трансформация на обвинението – запазено е обвинението по чл. 407 от НПК, но първоначалните обвинения по чл. 108 и чл. 109 от НПК не присъстват при последното привличане, при което освен престъплението по чл. 407 НК, е вменено и такова по чл.164, ал.1 от НК .

На 26.11.2014г. А.М.А. е привлечен като обвиняем(т. ХVІІІ-1, папка І , л.6) :

1. за това, че от м.юли 2014г. до м. ноември 2014г. образувал в град П. и ръководил група в гр. П., гр. П. и гр. А., в която членове са А.С., С.А., С.М., Е.С., С.Д., А.А., която група си поставила за цел да върши престъпления против Републиката, по Глава първа от НК, като проповядвал антидемократична идеология, изразяваща се в разпространение идеите на терористичната организация И.Д., действаща на териториите на С.и.И. - престъпление по чл.109, ал.1 вр. чл.108, ал.1 НК.

2. за това, че от м. юли 2014г. до м. ноември 2014г. на територията на градовете П., П. и А. е проповядвал антидемократична идеология, изразяваща се в□разпространение идеите на терористичната организация И.Д., действаща на територията на С.и.И. - престъпление по чл. 108, ал.1 НК и

3. за това, че от м. юли 2014г. до м. ноември 2014г. в гр. П., гр. П. и гр. А. е вършил по различен начин - словесно и чрез публикуване на фотографии, колажи и видеоматериали в интернет с логото на И.Д., пропаганда за война - чл. 407 НК.

На 01.04.2015г. А.М. е привлечен като обвиняем с ново постановление (т. ХVІІІ-1, папка І , л.46-47):

1.за това, че от месец ноември 2013г. до 25.11.2014г. в градовете П., П.

и А. пред присъстващите мюсюлмани чрез слово, чрез организиране превод, издаване и разпространение на книгата „Вероотстъпване“, както и в интернет, е проповядвал антидемократична идеология, изразяваща се в противопоставяне на принципите за демокрация, разделение на властите, държавност и върховенство на закона, както и насилствено изменение на установения с Конституцията на Република България обществен и държавен строй, чрез проповядване религиозно екстремистка идеология и изграждане на Халифат - престъпление по чл. 108, ал.1, пр.2 и пр.3 НК и

2. за това, че през декември 2013г. в град П. в периода от декември 2013г. до 25.11.2014г. в градовете П., П. и А. е ръководил нерегистрирана група, в която членуват А.С., С.А., С.М., О.Б., М.Г.А., Р.К., В.С., Й.М., Е.С., Р.И., А.И., С.Д. и Н.Щ., която си е поставила за цел извършване на престъпления по Глава първа от НК, а именно - проповядване на антидемократична идеология, изразяваща се в противопоставяне на принципите за демокрация, разделение на властите, държавност и върховенство на закона чрез проповядване религиозно - екстремистка идеология и изграждане на Халифат - престъпление по чл.109, ал.1, пр.1 и пр. 2 вр. чл. 108, ал.1, пр.2 НК.

3. за това, че при условията на продължавано престъпление от май 2014 до 25.11.14 чрез слово в джамия А.Б. и посредством профил в посочения Интернет сайт чрез снимка на фона на И.Д. е пропагандирал за война - престъпление по чл. 407 НК.

За разлика от предходното привличане, с това постановление обвинението по чл. 407 е конкретизирано досежно начина на осъществяване на пропагандата.

На 15.06.2015г. (т. XVIII-1, папка I , л.53) е формулирано окончателното обвинение против А.М.А. , като липсват обвинения за престъпления против републиката (по чл. 108 и чл. 109) , но има обвинение по чл. 164, ал.1 от НК, както и това по чл. 407, ал.1 от НК. Последното привличане от посочената дата за А. е за :

- За престъплението по чл. 407, ал.1 от НК при същата формулировка като при предходното привличане (от 01.04.15), като отново е внесено уточнение – с отразяването, че пропагандата за война е в нарушение на чл. 20 т.1 от Международния пакт за граждански и политически права

- за престъпление по чл. 164, ал.1, пр.1 НК , извършено от месец ноември 2013г. до 25.11.2014г. в градовете П., П. и А. чрез проповядване на омраза на религиозна основа чрез слово - непосредствено и чрез електронната система интернет, чрез организиране превод, издаване и разпространяване на книгата „Науакидул Ислям /Вероотстъпване/ - текст и разяснение“, както и с муджахидински жест с показалеца на ръката /изправен и □ насочен нагоре показалец/, изразяваща се във верска нетърпимост към неизповядващите и непрактикуващите салафитското течение на исляма.

По тези две обвинения (от 15.06.15г) подсъдимият А.М.А. е предаден на съд чрез настоящия обвинителен акт.

Такава трансформация на обвинението в ДСП е установена и за неговите съподсъдими (привлечани по два или повече пъти), обвинени обаче в *участие* на образуваната от него и ръководена група, поставила си за цел да върши престъпления против Републиката(по чл. 109 , ал.2 вр. чл. 108, ал.1 от НК), а част от тях – и проповядване на антидемократична идеология, изразяваща се в разпространение идеите на терористична организация И.Д..

Това проследяване и съпоставяне на „работните“ и окончателните обвинения спрямо всички обвиняеми , респ. дублирането на последните постановления за привличане с ОА, се налага поради решението на прокурора, обективизирано с последните постановления и обвинителния акт, че не са осъществени престъпления против републиката по чл. 109, ал.1 вр. чл. 108, ал.1 НК(образуване на група от А.) , респ. по чл. 109, ал.2 вр. чл. 108, ал.1 НК(участие в групата на Амхед), инкриминирани в глава I, раздел IV, Ос. ч. на НК, а са осъществени „ престъпления против правата на гражданите“ - по чл. 164, ал.1 НК, систематично налични в гл.ІІІ, раздел II от Ос. ч. на НК. Това са различни престъпни състави. Те охраняват различни обществени отношения, съответно: престъпленията против републиката – отношенията, свързани с упражняване на властта в страната от държавните и обществени структури и опазване на установения с Конституцията държавен и обществен строй, както и националната сигурност, а инкриминираните престъпления против правата на гражданите защитават отношенията , свързани със свободното изповядване на религия без проповядване на омраза и негативно

отношение към неизповядващите тази религия.

Съпоставяните престъпни състави се осъществяват чрез различни изпълнителни деяния, посочени и в отменителното касационно решение : „ в единия случай се касае за проповядване на антидемократична идеология чрез противопоставяне на принципите на демокрацията, разделението на властите, държавността и върховенството на закона чрез пропагандиране на религиозно - екстремистка идеология и изграждане на Халифат, а в другия - проповядване омраза на религиозна основа, изразяваща се във верска нетърпимост към неизповядващите и непрактикуващите салафитското течение на исляма“.

Предвид възприетото „ организиране и ръководене от А.М. на група, целяща извършване на престъпления против републиката по Глава първа НК, а за останалите подсъдими - участие в тази група, престъпления, съответно по чл. 109, ал.1 и ал.2 вр. чл. 108, ал.1 НК, е необходимо съответното фактическо описание за всяко отделно деяние- време, място и начин на извършване. Възприетият от прокурора начин на извършване от А.М.А. – „образуване на група“ и участието в нея от съподсъдимите му, са дефинирани с касационното решение като изпълнителни деяния с „различна фактическа природа от дейността, субсумирана под състава на престъпленията по тази по чл. 164, ал. 1 НК. Налични в решението са теоретични постановки относно осъществяване на съставите : 1.от А. М. А. – на „образуване и ръководене на група, поставила си за цел извършване на престъпления против Републиката „, - „чрез действия по намиране на други лица, убеждаването им да се присъединят към съвместна престъпна дейност и даване на указания към приелите да участват на разяснения и съвети, общи и/или конкретни задачи, определяне на насоките в дейността на групата, упражняване на контрол върху присъединилите се) и 2. От останалите подсъдими – на участие в тази група – „чрез даване на съгласие за бъдещо осъществяване на съвместна престъпна дейност, съгласие за следване ръководителя, изпълнение на изискванията и указанията му, подчинение за възложените конкретни задачи за постигане на приетите и от него в групата престъпни цели“.

При това ясно разграничение на фактическата природа на съставите по чл. 109, ал.1 и 2 и по чл. 164, ал.1 от НК липсата на конкретен прокурорски

акт относно съдбата на обвинението, касаещо действията на подсъдимите по организиране, ръководене и участие в тази група за осъществяване на престъпление против Републиката, засяга правото на защита на обвиняемите лица, за които, както, впрочем и за Съда, създава неяснота относно волята на прокурора по едно от обвиненията. Последното постановление за привличане не съдържа обвинение за престъпление против Републиката (нито по чл. 108, нито по обсъждания чл. 109 НК), но липсва и прекратяване на обвинението досежно тази престъпна дейтелност, а от наличното ново обвинение е по чл. 164, ал.1 НК.

В рамките на нормативно установената с чл. 225 НПК процесуална възможност „ново привличане на обвиняем се извършва, когато при разследването се разкрият основания да се приложи закон за по-тежко наказуемо престъпление, съществено се изменят фактическите обстоятелства или се налага да се включат нови престъпления или да се привлечат нови лица“. При тези принципни положения, ТР ОСНК ВКС 2/02 установи липсата на необходимост от изричен акт на прокурора по прекратяване на наказателно производство при ново привличане на разследваното лице при неизменност на фактите, тъй като е изпълнена гаранцията за защита, а тя се осъществява основно по фактите на обвинението. В случая обаче съставите на инкриминираните престъпления против републиката и тези по чл. 164, ал.1 от НК имат различна фактическа природа и е следвало прокурорът да изрази ясно волята си относно обвиненията по чл. 108 и чл. 109 от НПК, които не присъстват в последното постановление за привличане и практически са запазили така своята висящност.

Разграничението на съставите по чл.109, ал.1 и ал.2 НК и деянията по чл.164, ал.1 НК е предпоставяло, и според касационния акт, обективизирано в съответния прокурорски акт решение, че се финализира преследването на обвиняемите за престъпленията против Републиката, за които са привлечени. Това конкретно указание на касационната инстанция за частично прекратяване на наказателното производство е мотивирано и допълнително с нормативното решение по чл.243, ал.9 НПК, която изрично указва липса на необходимост от постановление за частично прекратяване при ново привличане на същото лице, за същото деяние.

В случая, както се обоснова по –горе, не се касае до деяния с идентична

или дори сходна фактическа природа. Липсата на изрично прекратяване на производството в обсъдения смисъл е съществено процесуално нарушение, което е отстранимо .

Налице е и друго отстранимо съществено процесуално нарушение, допуснато от прокурора с оглед съдържанието на обвинителния акт. В контекста на последните съображения за запазена висящност на обвиненията за престъпления против републиката, следва да се отбележи, че в обвинителния акт са налични твърдения за антидемократична насоченост на дейността на подсъдимите, но с него не са повдигнати такива обвинения. Както се посочи, че те са били предмет на предходни спрямо последното постановление за привличане, но разследването и по тях не е прекратено.

Обвинителният акт не съдържа фактическите положения, които изпълват съставите на приписаните на съответния подсъдим престъпления. В основната си част разделът от ОА, посветен на „Дейността на обвиняемите“ и именуван по този начин (л. 27 и сл. от ОА) не съдържа факти, заявени като част от обективната действителност . Съдържанието на обвинителния документ е изпълнено чрез възпроизвеждане на различни доказателствени източници, основно – гласни доказателствени средства. Липсват конкретни факти, чрез които е осъществен всеки от съставите по чл. 164 , ал.1 НК - време и място на и начин и средства за проповядване на омраза на религиозна основа.

Вярно е, че дори в заключителната част на акта е посочено, че проповядваната омраза на религиозна основа е чрез „слово – превод, издаване и разпространение на посочената книга“, но не са посочени конкретните слова от нея, чрез които се счита, че са осъществени инкриминираните проповеди, нито те са отнесени към дати или периоди. Липсата на такава конкретизация прави това обвинение неясно и лишава както подсъдимите от възможността за упражняване на правото на защита против него, а лишава и Съда от възможността да се произнесе по обвинението, отговаряйки на задължителния по т.2 в хронологията на ал.1 на чл. 301 от НПК въпрос.

Вярно е също, че, освен чрез слово, е посочено, че проповядването на омраза на религиозна основа е и с „муджахидински жест (за всички подсъдими с изключение на подсъдимите Ал. А. и Й. М.-л. 143, ОА) - с изправен и насочен нагоре показалец“, като, предвид формулирания състав,

деянието е отнесено за целия инкриминиран за съответния подсъдим период, без да е уточнено дали тази проява е била единствена в рамките на периода - на неустановена в него дата, дали е била неколнократна или е перманентна проява.

Необходимо е също така не само ясно да се отрази съдържанието на проповедите чрез слово и жест, но и те ясно да се дефинират като факт, покриващ елемент от определен престъпен състав.

Ясна следва е и позицията по отношение на евентуално възприети форми на съучастие, предвид начина на формулиране на някои обвинения. За една част от подсъдимите (респ. обвиняеми, доколкото обвинението по чл. 164, ал.1 НК в ДСП е аналогично) – С. (л.141, ОА), Й. М. (л. 143, ОА) престъплението по чл. 164, ал.1 от НК – проповядването на омразата на религиозна основа - е прието, че е осъществена чрез „ проповядване чрез слово (б.м.- не се сочат конкретни слова) и чрез организиране на проповедите на А.М.А.“, които също са инкриминирани по п. I.1 на ОА с извършител подс.А.М.А.. Липсва формулирано обвинение за помагачество , липсва и ясно заявен факт, че със самото организиране на проповедите се осъществява изпълнителното деяние от извършител.

В заключение и съгласно становището, вкл. в отменителното решение на ВКС, авторът на ОА, въз основа на който е образувано настоящото производство, е бил предубеден и е следвало или той сам да реши, или съдебна инстанция да постанови отвода му.

Посочените съществени процесуални нарушения предпоставят процесуалната реакция на Съда по внесеното обвинение – делото следва да се върне на прокурора за тяхното отстраняване .

По отношение на искането за отмяна на наложената на подс. А. мярка за неотклонение „Задържане под стража“:

Същата е наложена с протоколно определение от 10.12.2019 г. след и с оглед на постановената присъда. Именно отмяната на последната от касационната инстанция е основния мотив на този подсъдими и на защитника му да претендират замяна на най-тежката мярка за неотклонение с по-лека такава. Както се обсъди подробно по-горе, вкл. и според отменителния касационен акт, по делото против този подсъдим са налице висящи обвинения за престъпления против Републиката. Престъпленията са в Раздел IV на Глава

I на особената част на Наказателния кодекс, като за това по чл. 109 и доколкото на подс. А. е вменявано образуването и ръководенето на групата, квалификацията е по ал. 1, а предвиденото наказание, с оглед привръзката е до 3 години „лишаване от свобода“.

Наред с това налични са и обвиненията, за които този подсъдим е предаден на съд.

Изтърпяването на наказание „лишаване от свобода“ по друго дело от общ характер, също за престъпления по чл. 108, чл. 162 и чл. 164 от НК не съставлява основание за изменение на мярката в по-лека такава. Най-малко необходимостта от съответната и адекватна мярка за неотклонение произтича от възможността търпяното наказание да приключи преди да финализира настоящото наказателно производство, или по отношение на осъдения и търпящ наказание „лишаване от свобода“ например да бъде приложен института на УПО.

Основание за изменени на мярката не може да съставлява изминалия период от време от образуване на настоящото производство, който факт се представя от защитата на А. и от всички други защитници като основен аргумент за основателност на претенциите им за отмяна на мерките на процесуална принуда спрямо всички подсъдими лица по чл. 68 от НПК. Продължилният период на наказателно преследване е обусловен изключително от обективни факти:

Обвиняемите/подсъдимите са 14. Техните защитници са различен брой, но не по-малко от 10. Спрямо всеки един от подсъдимите, с изключение на един, са повдигнати по 2 обвинения, с обвинителен акт, а висящи са и обвинения по чл. 108 и чл. 109 от НК. Фактическата и правна сложност на делото е обусловена от факта, че отделните престъпления, приписани на различните подсъдими, са извършени в различни времеви периоди и на различни места. Така, фактическата и правна обремененост на делото, която произтича основно от инкриминираната фактология и от броя на задължителните участници в процеса, е обусловила изключително детайлно и сложно доказателствено изследване, при което и в рамките на ДП, в рамките на проведените съдебни, е било необходимо адекватно технологично време за провеждане на съответните действия по разследването. Затова, отчитайки всички обективни данни, които са обусловили неизменната продължителност

на процеса, Съдът не може да отчете този фактор като решаващ по отношение на необходимостта за изменение на мярката за неотклонение, взета спрямо подс. А.М.А.. Съображенията за запазване на взетата такава с посоченото по-горе съдебно определение от 10.12.2019 г. са свързани с вида и характера на престъпленията, които са вменени на този подсъдим и липсата на обективни факти, които от момента на вземане на мярката до настоящия момент да налагат нейното изменение в по-лека.

Още повече, че понастоящем и предвид информацията от Затвора в Стара Загора той е задържан по изтърпяване на наказание „лишаване от свобода“ и взетата мярка, атакувана пред настоящия съдебен състав, не е привеждана в изпълнение.

Разбира се, прокурорът, след връщане на делото, всякога ще разполага с процесуалната възможност на чл. 63, ал. 6 от НПК, ако установи в рамките на продължаващото развитие на ДП основанията по ал. 3 на чл. 63 да измени мярката в по-лека и дори да я отмени.

По отношение на искането на всички защитници за отмяна на наложените мерки за процесуална принуда спрямо всички подсъдими по отношение на чл. 68 от НПК:

На първо място и доколкото всички защитници акцентират върху идентичната природа на мярката за неотклонение и мярката по чл. 68 от НПК, следва да се отбележи, че в Раздел II на Глава VII на НПК законодателят ясно е диференцирал мерките за неотклонение от предвидените други мерки за процесуална принуда. Така, нормативно са фиксирани, както причините за налагане на мерките за неотклонение и тяхната цел, като те са дефинирани по своите видове с чл. 58 от НПК, така паралелно с тях са предвидени различни, с оглед на конкретната цел, други мерки за процесуална принуда. Именно защото те обезпечават различни гаранции за протичане на наказателното преследване и изпълнение на наказанието и по този начин обезпечават провеждането на процеса, са предвидени и двата вида мерки. В този смисъл, и като се вземе предвид дефиницията на мярката за неотклонение по чл. 60 и тази за процесуална принуда по чл. 68 от НПК, не може да се твърди, че те имат еднаква правна природа и налагането на първата обезсмисля втората. Подписката като мярка за неотклонение задължава лицето, по отношение на което е наложена, да не напуска местоживеенето си без разрешение на

съответния орган. Забраната по чл. 68 се състои в предприемане на действия от страна на съответните компетентни органи, които да направят невъзможно напускането от обвиняемия територията на Република България, освен с разрешение на надлежния орган. При очертаването на тези дефиниции става ясно, че не само, че няма пречка паралелно да съществува цитираната мярка за неотклонение и забраната по чл. 68 от НПК, но и дори че това в определени процесуални ситуации е наложително с оглед обезпечаване на възможността за провеждане и приключване на наказателен процес.

В настоящия наказателен процес подсъдимите лица С., А., М., С., Д., А., М., И., И., Б., К., Щ. и С. са с потвърдени с протоколно определение от 10.12.2019 г. по НОХД № 44/2016 г. мерки за неотклонение „Подписка“. Спрямо същите лица от фазата на ДП има наложени със съответните постановления забрани за напускане пределите на страната (Постановление от 30.03.2015 г., Том 18-2, Папка 11, лист 11 и Постановление от 28.11.2014 г., Том 18-2, Папка 16, лист 1 и сл.). обсъденото и по-горе развитие на процеса и неговите характеристики, представящи го със сериозна фактическа и правна сложност, както и липсата на настъпили обстоятелства, които да обосноват отмяна на мярката по чл. 68 от НПК, обосноваха решението на настоящия съдебен състав за неоснователност на исканията за отмяна на мерките по чл. 68 от НПК.

Както се посочи и по-горе, спрямо всички или почти всички лица са налични обвинения за престъпления против Републиката, които са висящи към настоящия момент, както и такива, за които те са предадени на съд с настоящия ОА. Едно от основанията за връщане на делото на прокурора, е именно: висящността на престъпленията по Глава I, както и съдържанието на ОА, укоряван в дефицит на обстоятелства за изпълнителната дейтелност на подсъдимите лица, покриваща рамката на съответното обвинение. В този смисъл, ако е вярно, че част от лицата (с оглед твърденията на някои от защитниците) имат причина да пътуват в чужбина, тяхното отсъствие евентуално може да затрудни наказателното разследване. Още повече, че при обвинения за тежки умишлени престъпления, каквито има по настоящото дело, присъствието е задължително и само в лимитативно изброени в хипотезата на чл. 269, ал. 3 от НПК е предвидена възможност за разглеждане на делото в отсъствие на обвиняемия, но само, когато това няма да попречи за разкриване на обективната истина.

Споделените съображения са изцяло важими и по отношение на подс. А., за който персонално, по повод обсъждането във връзка с искането за изменение на мярката за неотклонение, бяха изложени аргументи.

С оглед на горното, Съдът счита, че делото следва да стартира отново в досъдебната фаза, за да бъдат отстранени посочените по-горе съществени процесуални нарушения, като не следва да бъдат уважавани исканията за изменение на наложената на подс. А. мярка за неотклонение „задържане под стража“ и тези за отмяна на наложените на всички подсъдими мерки за процесуална принуда „забрана за напускане пределите на Република България“.

С оглед на горното и на основание чл. 249, л. 3, вр. Ал. 4 в р. ал. 2 вр. Ал. 1 вр. Чл. 248 ал. 1 т. 3 и чл. 248, ал. 1, т. 6 от НПК, Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА съдебното производство по НОХД № 167/2022 г. по описа на Окръжен съд – Пазарджик и ВРЪЩА делото на прокурора за отстраняване на допуснатите съществени процесуални нарушения.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на подсъдимия А.М.А. за отмяна на наложената му мярка за неотклонение „Задържане под стража“.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на подсъдимите С., А., М., С., Д., А., М., И., И., Б., К., Щ. и С. и А. за отмяна на наложените на всеки един от тях мерки за процесуална принуда „Забрана за напускане пределите на страната“.

Определението подлежи на обжалване и протест пред Апелативен съд – Пловдив в 7-дневен срок от днес.

ОТМЕНЯ насроченото за **03.06.2022 г. от 14:00 часа съдебно заседание.**

Протоколът се изготви в съдебното заседание, което приключи в 16:50 часа.

Председател: _____

Заседатели:

1. _____

2. _____

Секретар: _____